

Ebedi Sevgiliye Mektup

– Mihrican U. · 16 Kasım 2017

Ebedi Sevgiliye Mektup

Ey Sevgili hiç bilmezdim kelimelerin
Gönlümü bu kadar yakacağını...

Ve mısraların
Dalga dalga kanatlandıracağını...
Ey Sevgili hiç bilmezdim harflerin
Seven gönülden çıkınca canlanacağını...

Ve beyitlerin
Sevilenin gönlünde devran edeceğini...
Ey Sevgili hiç bilmezdim!
Benim ab-ı hayatımın Sen olacağını
Kurumuş gönül vadime inen rahmetin
Damla damla Aşk şarabının Sen olacağını
Gönül bahçemdeki güllerin Sen kokacağını
Sehere dek bekleyen bülbüllerin ben öteceğini...

Ey Sevgili nereden bilecektim ki!
Yokluğunda tarumar olmuş
Bir virane olacağımı...

Hasretinde bin kez ölmekten
Beter olacağımı...

Bülbüllerimin lâl olacağını
Gönül bahçemdeki güllerin solacağını...

Ey Sevgili Leylâ olduğumdan beridir
Gözüm ve gönlüm bir tek seni görür
Kalbimin atışları senin adın içindir
Esen her rüzgâr senden bana bâd-ı Sabâdır...

Ey Sevgili Vuslatına can mı dayanır

Bir nazarın ki aklımı başımdan alır
Bir gülüşün ki cenneti unutturur
Bir selâmın ki gönlümün baharındır
Bir nefesin ki yüreğimi eritmeye kâfidir...

Ey Sevgili baktığım her yerde
Senin hediyelerindir gördüğüm...

Ey Sevgili duyduğum her seste
Senin nağmelerindir duyduğum...

Ey Yârenler darılmayın kızmayın bana
Sizden fersah fersah uzak kalışıma
Gönül Beytullah'ına dolmuş bir kara sevda
Kapısını açmıyor gayri Yâr'lara...

Aslı aslına ermişken, neylesin Kerem'i
Leylâ özünü bulmuşken, neylesin Mecnunu
Züleyha Mevlâ'sını bulmuşken, neylesin Yusuf'u...

Mihrican Ulupınar
02.04.13
02:36